

ÎNTÂIA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

1

1. Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,
2. către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, către cei ce au fost sfințiți în Hristos Isus, chemați să fie sfinți, și către toți cei ce cheamă în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul lor și al nostru:
3. Har și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Isus Hristos!
4. Mulțămesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v'a fost dat în Isus Hristos.
5. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință.
6. În felul acesta mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru;
7. așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos.
8. El vă va întări pînă la sfîrșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos.
9. Credincios este Dumnezeu, care v'a chemat la părășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru.
10. Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți acelaș fel de vorbire, să n'aveți desbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvîrșit într'un gînd și o simțire.
11. Căci, fraților, am aflat despre voi dela ai Cloei, că între voi sînt certuri.
12. Vreau să spun că fiecare din voi zice: „Eu sînt al lui Pavel!” - „Și eu, al lui Apolo!” - „Și eu, al lui Chifa!” - „Și eu, al lui Hristos!”
13. Hristos a fost împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?
14. Mulțămesc lui Dumnezeu că n'am botezat pe niciunul din voi, afară de Crisp și Gaiu,
15. pentruca nimeni să nu poată spune că ați fost botezați în numele meu.
16. Da, am mai botezat și casa lui Stefana; încolo, nu știu să mai fi botezat pe altcineva.
17. De fapt, Hristos m'a trimes nu să botez, ci să propovăduiesc Evanghelia: nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Hristos să fie făcută zadarnică.
18. Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sînt pe calea pierzării: dar pentru noi, cari sîntem pe calea mîntuirii, este puterea lui Dumnezeu.
19. Căci este scris: „Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voi nimici priceperea celor pricepuți.”
20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N'a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?
21. Căci întrucît lumea, cu înțelepciunea ei, n'a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mîntuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii.
22. Iudeii, într'adevăr, cer minuni, și Grecii caută înțelepciune;
23. dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru Iudei este o pricină de poticnire, și pentru Neamuri o nebunie;
24. dar pentru cei chemați, fie Iudei, fie Greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.
25. Căci nebunia lui Dumnezeu, este mai înțeleaptă decît oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu, este mai tare decît oamenii.
26. De pildă, fraților, uitați-vă la voi cari ați fost chemați: printre voi nu sînt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.
27. Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.
28. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile cari nu sînt, ca să nimicească pe cele ce sînt;
29. pentruca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.
30. Și voi, prin El, sînteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune,

neprihănire, sfințire și răscumpărare,

31. pentruca, după cum este scris: „Cine se laudă, să se laude în Domnul.”

2

1. Cît despre mine, fraților, cînd am venit la voi, n'am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită.

2. Căci n'am avut de gînd să știu între voi altceva decît pe Isus Hristos și pe El răstignit.

3. Eu însumi, cînd am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur.

4. Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într'o dovadă dată de Duhul și de putere,

5. pentruca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.

6. Totuș ceeace propovăduim noi printre cei desăvîrșiți, este o înțelepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a fruntașilor veacului acestuia, cari vor fi nimicîți.

7. Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rînduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci,

8. și pe care n'a cunoscut-o niciunul din fruntașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.

9. Dar, după cum este scris: „Lucruri, pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s'au suit, așa sînt lucrurile, pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”

10. Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adînci ale lui Dumnezeu.

11. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.

12. Și noi n'am primit duhul lumii, ci Duhul care vine dela Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile, pe cari ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.

13. Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate dela înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate dela Duhul Sfînt, întrebunțînd o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.

14. Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sînt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentrucă trebuiesc judecate duhovnicește.

15. Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul, și el însuș nu poate fi judecat de nimeni.

16. Căci „cine a cunoscut gîndul Domnului, ca să-I poată da învățatură?” Noi însă avem gîndul lui Hristos.

3

1. Cît despre mine, fraților, nu v'am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Hristos.

2. V'am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi; și nici acum chiar nu le puteți suferi,

3. Pentrucă tot lumești sînteți. În adevăr, cînd între voi sînt zavistii, certuri și desbinări, nu sînteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?

4. Cînd unul zice: „Eu sînt al lui Pavel!” Și altul: „Eu sînt al lui Apolo”: nu sînteți voi oameni de lume?

5. Cine este Pavel? Și cine este Apolo? Niște slujitori ai lui Dumnezeu, prin cari ați crezut; și fiecare după puterea dată lui de Domnul.

6. Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească:

7. așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sînt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească.

8. Cel ce sădește și cel ce udă, sînt tot una; și fiecare își va lua răsplata după osteneala lui.

9. Căci noi sîntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sînteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.

10. După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia, și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra.
11. Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos.
12. Iar dacă clădește cineva pe această temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn, fîn, trestie,
13. lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.
14. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea, rămîne în picioare, el va primi o răsplată.
15. Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. Cît despre el, va fi mîntuit, dar ca prin foc.
16. Nu știți că voi sînteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?
17. Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfînt: și așa sînteți voi.
18. Nimeni să nu se înșele: Dacă cineva dintre voi se crede înțelept în felul veacului acestuia, să se facă nebun, ca să ajungă înțelept.
19. Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: „El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.”
20. Și iarăș: „Domnul cunoaște gîndurile celor înțelepți. Știe că sînt deșarte.”
21. Nimeni să nu se fălească dar cu oameni, căci toate lucrurile sînt ale voastre:
22. fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie lucrurile de acum, fie cele viitoare; toate sînt ale voastre,
23. și voi sînteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.

4

1. Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos, și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.
2. Încolo, ce se cere dela ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.
3. Cît despre mine, prea puțin îmi pasă dacă sînt judecat de voi sau de un scaun omenesc de judecată. Ba încă, nici eu însumi nu mă mai judec pe mine.
4. Căci n'am nimic împotriva mea; totuș nu pentru aceasta sînt socotit neprihănit: Cel ce mă judecă, este Domnul.
5. De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, pînă va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întunec, și va descoperi gîndurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda dela Dumnezeu.
6. Fraților, pentru voi am spus aceste lucruri, în icoană de vorbire, cu privire la mine și la Apolo, ca prin noi înșine, să învățați să nu treceți peste „ce este scris”: și nici unul din voi să nu se fălească de loc cu unul împotriva celuilalt.
7. Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai, pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?
8. O, iată-vă sătui! Iată-vă ajunși bogați! Iată-vă împărățind fără noi! Și măcar de ați împărăți cu adevărat ca să putem împărăți și noi împreună cu voi!
9. Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, niște osîndiți la moarte; fiindcă am ajuns o priveliște pentru lume, îngeri și oameni.
10. Noi sîntem nebuni pentru Hristos: voi, înțelepți în Hristos! Noi, slabi: voi, tari! Voi, puși în cinste: noi, disprețuiți!
11. Pînă în clipa aceasta suferim de foame și de sete, sîntem goi, chinuiți, umblăm din loc în loc,
12. ne ostenim și lucrăm cu minile noastre; cînd sîntem ocăriți, binecuvîntăm; cînd sîntem prigoniți, răbdăm;
13. cînd sîntem vorbiți de rău, ne rugăm. Pînă în ziua de azi am ajuns ca gunoiul lumii acesteia, ca lepădătura tuturor.
14. Nu vă scriu aceste lucruri, ca să vă fac rușine; ci ca să vă sfătuiesc ca pe niște copii prea iubiți ai mei.
15. Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuș n'aveți mai mulți părinți;

pentru că eu v'am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie.

16. Deaceea vă rog să călcați pe urmele mele.

17. Pentru aceasta v'am trimis pe Timotei, care este copilul meu prea iubit și credincios în Domnul. El vă va aduce aminte de felul meu de purtare în Hristos și de felul cum învăț eu pe oameni pretutindeni în toate Bisericile.

18. Unii s'au îngîmfat, și și-au închipuit că n'am să mai vin la voi.

19. Dar dacă va voi Domnul, voi veni în curînd la voi, și atunci voi vedea nu vorbele, ci puterea celorce s'au îngîmfat.

20. Căci Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.

21. Ce voiți? Să vin la voi cu nuiua, sau cu dragoste și cu duhul blîndeței?

5

1. Din toate părțile se spune că între voi este curvie; și încă o curvie de acelea, cari nici chiar la păgîni nu se pomenesc; pînă acolo că unul din voi trăiește cu nevasta tatălui său.

2. Și voi v'ați fălit! Și nu v'ați mîhnit mai degrabă, pentru că cel ce a săvîrșit fapta aceasta, să fi fost dat afară din mijlocul vostru!

3. Cît despre mine, măcar că n'am fost la voi cu trupul, dar fiind de față cu duhul, am și judecat, ca și cînd aș fi fost de față, pe celce a făcut o astfel de faptă.

4. În Numele Domnului Isus, voi și duhul meu, fiind adunați la olaltă, prin puterea Domnului nostru Isus,

5. am hotărît ca un astfel de om să fie dat pe mîna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mîntuit în ziua Domnului Isus.

6. Nu vă lăudați bine. Nu știți că puțin aluat dospește toată plămădeala?

7. Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sînteți, fără aluat; căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.

8. Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției și adevărului.

9. V'am scris în epistola mea să n'aveți nicio legătură cu curvarii. -

10. Însă n'am înțeles cu curvarii lumii acesteia, sau cu cei lacomi de bani, sau cu cei răpareți, sau cu cei ce se închină la idoli, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume.

11. Ci v'am scris să n'aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcarcă își zice „frate”, totuș este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau răpareț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mîncăți.

12. În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară? Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru?

13. Cît despre cei de afară, îi judecă Dumnezeu. Dați afară dar din mijlocul vostru pe răul acela.

6

1. Cum! Cînd vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece cu el la cei nelegiuți și nu la sfinți?

2. Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sînteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate?

3. Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cît mai mult lucrurile vieții acesteia?

4. Deci, cînd aveți neînțelegeri pentru lucrurile vieții acesteia, voi puneți judecători pe aceia pe cari Biserica nu-i bagă în seamă?

5. Spre rușinea voastră zic lucrul acesta. Astfel, nu este între voi nici măcar un singur om înțelept, care să fie în stare să judece între frate și frate?

6. Dar un frate se duce la judecată cu alt frate, și încă înaintea necredincioșilor!

7. Chiar faptul că aveți judecăți între voi, este un cusur pe care-l aveți. Pentru ce nu suferiți mai bine să fiți nedreptățiți? Dece nu răbdați mai bine paguba?

8. Dar voi singuri sînteți aceia cari nedreptățiți și păgubiți, și încă pe frați!
9. Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu?
Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții,
10. nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici răpareții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.
11. Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru.
12. Toate lucrurile îmi sînt îngăduite, dar nu toate sînt de folos; toate lucrurile îmi sînt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpînire pe mine.
13. Mîncările sînt pentru pîntece, și pîntecele este pentru mîncări. Și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Dar trupul nu este pentru curvie: el este pentru Domnul, și Domnul este pentru trup.
14. Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu puterea Sa.
15. Nu știți că trupurile voastre sînt mădulare ale lui Hristos? Voi lua eu mădularele lui Hristos, și voi face din ele mădulare ale unei curve? Nicidecum!
16. Nu știți că cine se lipește de o curvă, este un singur trup cu ea? Căci este zis: „Cei doi se vor face un singur trup”.
17. Dar cine se lipește de Domnul, este un singur duh cu El.
18. Fugiți de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvîrșit afară din trup; dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său.
19. Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfînt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit dela Dumnezeu? Și că voi nu sînteți ai voștri?
20. Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, cari sînt ale lui Dumnezeu.

7

1. Cu privire la lucrurile despre cari mi-ați scris, eu cred că este bine ca omul să nu se atingă de femeie.
2. Totuș, din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei.
3. Bărbatul să-și împlinească față de nevastă datoria de soț; și tot așa să facă și nevasta față de bărbat.
4. Nevasta nu este stăpînă pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpîn peste trupul lui, ci nevasta.
5. Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decît doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea; apoi să vă împreunați iarăș, ca să nu vă ispitească Satana, din pricina nestăpînirii voastre.
6. Lucrul acesta îl spun ca o îngăduință; nu fac din el o poruncă.
7. Eu aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine; dar fiecare are dela Dumnezeu darul lui: unul într'un fel, altul într'altul.
8. Celor neînsurați și văduvelor, le spun că este bine pentru ei să rămînă ca mine.
9. Dar dacă nu se pot înfrîna, să se căsătorească; pentrucă este mai bine să se căsătorească decît să ardă.
10. Celor căsătoriți, le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta să nu se despartă de bărbat.
11. (Dacă este despărțită, să rămînă nemăritată, sau să se împace cu bărbatul ei.) Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta.
12. Celorlalți le zic eu, nu Domnul: Dacă un frate are o nevastă necredincioasă, și ea voiește să trăiască înainte cu el, să nu se despartă de ea.
13. Și dacă o femeie are un bărbat necredincios, și el voiește să trăiască înainte cu ea, să nu se despartă de bărbatul ei.
14. Căci bărbatul necredincios este sfințit prin nevasta credincioasă și nevasta necredincioasă este

sfințită prin fratele; altmintrelea, copiii voștri ar fi necurați, pe cînd acum sînt sfinți.

15. Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sînt legați: Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace.

16. Căci ce știi tu, nevastă, dacă îți vei mîntui bărbatul? Sau ce știi tu, bărbate, dacă îți vei mîntui nevasta?

17. Încolo, fiecare să rămînă în starea în care l-a așezat Domnul, și în care l-a chemat Dumnezeu. Aceasta este rînduiala pe care am așezat-o în toate Bisericile.

18. Dacă cineva a fost chemat pe cînd era tăiat împrejur, să rămînă tăiat împrejur. Dacă cineva a fost chemat pe cînd era netăiat împrejur, să nu se taie împrejur.

19. Tăierea împrejur nu este nimic, și netăierea împrejur nu este nimic, ci păzirea poruncilor lui Dumnezeu.

20. Fiecare să rămînă în chemarea pe care o avea cînd a fost chemat.

21. Ai fost chemat cînd erai rob? Să nu te neliniștești de lucrul acesta; dar dacă poți să ajungi slobod, folosește-te.

22. Căci robul chemat în Domnul, este un slobod al Domnului. Tot așa, cel slobod, care a fost chemat, este un rob al lui Hristos.

23. Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă faceți dar robi oamenilor.

24. Fiecare, fraților, să rămînă cu Dumnezeu în starea în care era cînd a fost chemat.

25. Cît despre fecioare, n'am o poruncă din partea Domnului. Le dau însă un sfat, ca unul care am căpătat dela Domnul harul să fiu vrednic de crezare.

26. Iată dar ce cred eu că este bine, avînd în vedere strîmtorarea de acum: este bine pentru fiecare să rămînă așa cum este.

27. Ești legat de o nevastă? Nu căuta să fii deslegat. Nu ești legat de o nevastă? Nu căuta nevastă.

28. Însă, dacă te însori, nu păcătuiești. Dacă fecioara se mărită, nu păcătuiește. Dar ființele acestea vor avea necazuri pămîntești, și eu aș vrea să vi le cruț.

29. Iată ce vreau să spun, fraților: de acum vremea s'a scurtat. Spun lucrul acesta, pentruca ceice au neveste, să fie ca și cum n'ar avea;

30. cei ce plîng, ca și cum n'ar plînge; cei ce se bucură ca și cum nu s'ar bucura; cei ce cumpără, ca și cum n'ar stăpîni;

31. cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi de ea; căci chipul lumii acesteia trece.

32. Dar eu aș vrea ca voi să fiți fără griji. Cine nu este însurat, se îngrijește de lucrurile Domnului, cum ar putea să placă Domnului.

33. Dar cine este însurat, se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă nevestei.

34. Tot așa, între femeia măritată și fecioară este o deosebire: cea nemăritată se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfîntă și cu trupul și cu duhul; iar cea măritată se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă bărbatului ei.

35. Vă spun lucrul acesta pentru binele vostru, nu ca să vă prind într'un laț, ci pentru ceeace este frumos, și ca să puteți sluji Domnului fără piedici.

36. Dacă crede cineva că este rușinos pentru fata lui să treacă de floarea vîrstei, și nevoia cere așa, să facă ce vrea: nu păcătuiește; să se mărite.

37. Dar cine a luat o hotărîre tare, și nu este nevoit ci este slobod să lucreze cum vrea, și a hotărît în inima lui să-și păstreze pe fiică-sa fecioară, face bine.

38. Astfel, cine își mărită fata, bine face, și cine n'o mărită, mai bine face.

38. O femeie măritată este legată de lege cîtă vreme îi trăiește bărbatul; dar dacă-i moare bărbatul, este slobodă să se mărite cu cine vrea; numai în Domnul.

40. Dar, după părerea mea, va fi mai fericită dacă rămîne așa cum este. Și cred că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

1. În ce privește lucrurile jertfite idolilor, știm că toți avem cunoștință.
Dar cunoștința îngîmfă pe cînd dragostea zidește.
2. Dacă crede cineva că știe ceva, încă n'a cunoscut cum trebuie să cunoască.
3. Dar dacă iubește cineva pe Dumnezeu, este cunoscut de Dumnezeu.
4. Deci, cît despre mîncarea lucrurilor jertfite idolilor, știm că în lume un idol este tot una cu nimic, și că nu este decît un singur Dumnezeu.
5. Căci chiar dacă ar fi așa numiți „dumnezei”, fie în cer, fie pe pămînt (cum și sînt în adevăr mulți „dumnezei” și mulți „domni”),
6. totuș pentru noi nu este decît un singur Dumnezeu: Tatăl, dela care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sînt toate lucrurile și prin El și noi.
7. Dar nu toți au cunoștința aceasta. Ci unii, fiind obicinuiți pînă acum cu idolul, mănîncă un lucru ca fiind jertfit unui idol; și cugetul lor, care este slab, este întinat.
8. Dar nu carnea ne face pe noi plăcuți lui Dumnezeu: nu cîștigăm nimic dacă mîncăm din ea, și nu pierdem nimic dacă nu mîncăm.
9. Luați seama însă ca nu cumva această slobozenie a voastră să ajungă o piatră de poticnire pentru cei slabi.
10. Căci dacă te vede cineva pe tine, care ai cunoștință, că șezi la masă într'un templu de idoli, cugetul lui, care este slab, nu-l va împinge pe el să mănînce din lucrurile jertfite idolilor?
11. Și astfel, el, care este slab, va pieri din pricina acestei cunoștințe a ta: el, fratele, pentru care a murit Hristos!
12. Dacă păcătuiești astfel împotriva fraților, și le răniți cugetul lor slab, păcătuiești împotriva lui Hristos.
13. De aceea, dacă o mîncare face pe fratele meu să păcătuiască, nu voi mîncă niciodată carne, ca să nu fac pe fratele meu să păcătuiască.

1. Nu sînt eu slobod? Nu sînt eu apostol? N'am văzut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sînteți voi lucrul meu în Domnul?
2. Dacă nu sînt apostol pentru alții, sînt măcar pentru voi; căci voi sînteți pecetea apostoliei mele în Domnul.
3. Iată răspunsul meu de apărare împotriva celor ce mă cercetează.
4. N'avem dreptul să mîncăm și să bem?
5. N'avem dreptul să ducem cu noi o soră, care să fie nevasta noastră, cum fac ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?
6. Ori numai eu și Barnaba n'avem dreptul să nu lucrăm?
7. Cine merge la război pe cheltuiala sa? Cine sădește o vie, și nu mănîncă din rodul ei? Cine paște o turmă, și nu mănîncă din laptele turmei?
8. Lucrurile acestea le spun după felul oamenilor? Nu le spune și Legea?
9. În adevăr, în Legea lui Moise este scris: „Să nu legi gura bouului care treieră grîul!” Pe boi îi are în vedere Dumnezeu aici?
10. Sau vorbește El înadins pentru noi? Da, pentru noi a fost scris astfel; căci cine ară, trebuie să are cu nădejde, și cine treieră grîul, trebuie să-l treiere cu nădejdea că va avea parte de el.
11. Dacă am sămănat printre voi bunurile duhovnicești, mare lucru este dacă vom secera bunurile voastre vremelnice?
12. Dacă se bucură alții de acest drept asupra voastră, nu ni se cade cu mult mai mult nouă? Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta; ci răbdăm totul, ca să nu punem vreo piedică Evangheliei lui Hristos.
13. Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte, sînt hrăniți din lucrurile dela Templu, și că cei ce slujesc altarului, au parte dela altar?

14. Tot așa, Domnul a rînduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia, să trăiască din Evanghelie.
15. Dar eu nu m'am folosit de niciunul din aceste drepturi. Și nu vă scriu aceste lucruri ca să cer să se facă așa cu mine; căci aș vrea mai bine să mor decît să-mi ia cineva pricina mea de laudă.
16. Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie s'o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia!
17. Dacă fac lucrul acesta de bună voie, am o răsplată. Chiar dacă-l fac de silă, este o isprăvnicie care mi-a fost încredințată.
18. Care este atunci răsplata mea? Este să vestesc fără plată Evanghelia, pe care o vestesc, și să nu mă folosesc de dreptul meu în Evanghelie.
19. Căci, măcar că sînt slobod față de toți, m'am făcut robul tuturor, ca să cîștig pe cei mai mulți.
20. Cu Iudeii, m'am făcut ca un Iudeu, ca să cîștig pe Iudei; cu ceice sînt supt Lege, m'am făcut ca și cînd aș fi fost supt Lege (măcar că nu sînt supt Lege), ca să cîștig pe ceice sînt supt Lege;
21. cu ceice sînt fără Lege, m'am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sînt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sînt supt legea lui Hristos), ca să cîștig pe cei fără lege.
22. Am fost slab cu cei slabi, ca să cîștig pe cei slabi. M'am făcut tuturor totul, ca, oricum, să mîntuiesc pe unii din ei.
23. Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.
24. Nu știți că ceice aleargă în locul de alergare, toți aleargă, dar numai unul capătă premiul? Alergați dar în așa fel ca să căpătați premiul!
25. Toți ceice se luptă la jocurile de obște, se supun la tot felul de înfrînări. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună, care se poate vesteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună, care nu se poate vesteji.
26. Eu, deci, alerg, dar nu ca și cum n'aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vînt.
27. Ci mă port aspru cu trupul meu, și-l țin în stăpînire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.

10

1. Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost supt nor, toți au trecut prin mare,
2. toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise;
3. toți au mîncat aceeaș mîncare duhovnicească,
4. și toți au băut aceeaș băutură duhovnicească, pentru că beau dintr'o stîncă duhovnicească ce venea după ei; și stîncă era Hristos.
5. Totuș cei mai mulți dintre ei, n'au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie.
6. Și aceste lucruri s'au întîmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.
7. Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănînce și să bea; și s'au sculat să joace.”
8. Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.
9. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, cari au pierit prin șerpi.
10. Să nu cîrțiți, cum au cîrțit unii din ei, cari au fost nimiciți de Nimicitorul.
11. Aceste lucruri li s'au întîmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste cari au venit sfîrșiturile veacurilor.
12. Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.
13. Nu v'a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s'o puteți răbda.
14. De aceea, prea iubiții mei, fugiți de închinarea la idoli.
15. Vă vorbesc ca unor oameni cu judecată: judecați voi singuri ce spun.
16. Paharul binecuvîntat, pe care-l binecuvîntăm, nu este el împărțășirea cu sîngele lui Hristos? Pînea, pe care o frîngem, nu este ea împărțășirea cu trupul lui Hristos?

17. Avînd în vedere că este o pîne, noi, cari sîntem mulți, sîntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeaș pîne.
18. Uitați-vă la Israelul după trup: cei ce mîncă jertfele, nu sînt ei în împărtășire cu altarul?
19. Deci ce zic eu? Că un lucru jertfit idolilor, este ceva? Sau că un idol este ceva?
20. Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc Neamurile, jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să fiți în împărtășire cu dracii.
21. Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor.
22. Sau vrem să întărităm pe Domnul la gelozie? Sîntem noi mai tari decît El?
23. Toate lucrurile sînt îngăduite, dar nu toate sînt de folos. Toate lucrurile sînt îngăduite, dar nu toate zidesc.
24. Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia.
25. Să mîncăți din tot ce se vinde pe piață, fără să cercetați ceva din pricina cugetului.
26. Căci „al Domnului este pămîntul și tot ce cuprinde el.”
27. Dacă vă poștește un necredincios la o masă, și voiți să vă duceți, să mîncăți din tot ce vă pune înaintea, fără să cercetați ceva din pricina cugetului.
28. Dar dacă vă spune cineva: „Lucrul acesta a fost jertfit idolilor”, să nu mîncăți, din pricina celui ce v’ a înștiințat și din pricina cugetului; căci „al Domnului este pămîntul și tot ce cuprinde el.”
29. Vorbesc aici nu de cugetul vostru, ci de cugetul altuia. Căci de ce să fie judecată slobozenia mea de cugetul altuia?
30. Dacă mîncîc, aducînd mulțămiri, de ce să fiu vorbit de rău pentru un lucru, pentru care mulțămesc?
31. Deci, fie că mîncăți, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.
32. Să nu fiți pricină de păcătuire nici pentru Iudei, nici pentru Greci, nici pentru Biserica lui Dumnezeu.
33. După cum mă silesc și eu în toate lucrurile să plac tuturor, căutînd nu folosul meu, ci al celor mai mulți, ca să fie mîntuiți.

11

1. Călcați pe urmele mele, întrucît și eu calc pe urmele lui Hristos.
2. Vă laud că în toate privințele vă aduceți aminte de mine, și că țineți învățăturile întocmai cum vi le-am dat.
3. Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii, și că Dumnezeu este capul lui Hristos.
4. Orice bărbat, care se roagă sau proorocește cu capul acoperit, își necinstește Capul său.
5. Dimpotrivă, orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul desvălit, își necinstește capul ei, pentru că este ca una care ar fi rasă.
6. Dacă o femeie nu se învălește, să se și tundă! Iar, dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă ori rasă, să se învălească.
7. Bărbatul nu este dator să-și acopere capul, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, pe cînd femeia este slava bărbatului.
8. În adevăr, nu bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat;
9. și nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.
10. De aceea femeia, din pricina îngerilor, trebuie să aibă pe cap un semn al stăpînirii ei.
11. Totuș, în Domnul, femeia nu este fără bărbat, nici bărbatul fără femeie.
12. Căci dacă femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul prin femeie, și toate sînt dela Dumnezeu.
13. Judecați voi singuri: este cuviincios ca o femeie să se roage lui Dumnezeu desvălită?
14. Nu vă învață chiar și firea că este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung,
15. pe cînd pentru o femeie este o podoabă să poarte părul lung?
Pentru că părul i-a fost dat ca învălitoare a capului.
16. Dacă iubește cineva cearta de vorbe, noi n’ avem un astfel de obicei și nici Bisericile lui

Dumnezeu.

17. Vă dau aceste învățături, dar nu vă laud pentru că vă adunați laolaltă nu ca să vă faceți mai buni, ci ca să vă faceți mai răi.
18. Mai înfii de toate, aud că atunci când veniți la adunare, între voi sînt desbinări. Și în parte o cred,
19. căci trebuie să fie și partide între voi, ca să iasă la lumină cei găsiți buni.
20. Când vă adunați dar în acelaș loc, nu este cu putință să mîncăți cina Domnului.
21. Fiindcă atunci când stați la masă, fiecare se grăbește să-și ia cina adusă de el, înaintea altuia; așa că unul este flămînd, iar altul este beat.
22. Ce? N'aveți case pentru ca să mîncăți și să beți acolo? Sau disprețuiți Biserica lui Dumnezeu, și vreți să faceți de rușine pe cei ce n'au nimic? Ce să vă zic? Să vă laud? În privința aceasta nu vă laud.
23. Căci am primit dela Domnul ce v'am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vîndut, a luat o pîne.
24. Și, după ce a mulțămît lui Dumnezeu, a frînt-o, și a zis: „Luați, mîncăți; acesta este trupul Meu, care se frînge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”
25. Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis: „Acest pahar este legămîntul cel nou în sîngele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecîte ori veți bea din el.”
26. Pentru că, oridecîteori mîncăți din pînea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, pînă va veni El.
27. De aceea, oricine mănîncă pînea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sîngele Domnului.
28. Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuș, și așa să mănînce din pînea aceasta și să bea din paharul acesta.
29. Căci cine mănîncă și bea, își mănîncă și bea osînda lui însuș, dacă nu deosebește trupul Domnului.
30. Din pricina aceasta sînt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțini dorm.
31. Dacă ne-am judeca singuri, n'am fi judecați.
32. Dar când sîntem judecați, sîntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osîndiți odată cu lumea.
33. Astfel, frații mei, când vă adunați să mîncăți, așteptați-vă unii pe alții.
34. Dacă-i este foame cuiva, să mănînce acasă, pentru ca să nu vă adunați spre osîndă. Celelate lucruri le voi rîndui când voi veni.

12

1. În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință.
2. Când erați păgîni, știți că vă duceați la idolii cei muți, după cum erați călăuziți.
3. De aceea vă spun că nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: „Isus să fie anatema!” Și nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul”, decît prin Duhul Sfînt.
4. Sînt felurite daruri, dar este acelaș Duh;
5. sînt felurite slujbe, dar este acelaș Domn;
6. sînt felurite lucrări, dar este acelaș Dumnezeu, care lucrează totul în toți.
7. Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.
8. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiaș Duh;
9. altuia credința, prin acelaș Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin acelaș Duh;
10. altuia, puterea să facă minuni; altuia, proorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tîlmăcirea limbilor.
11. Dar toate aceste lucruri le face unul și acelaș Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.
12. Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădulele trupului, măcar că sînt mai multe, sînt un singur trup, - tot așa este și Hristos.
13. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr'un singur Duh.

14. Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe.
15. Dacă piciorul ar zice: „Fiindcă nu sînt mînă, nu sînt din trup”, - nu este pentru aceasta din trup?
16. Și dacă urechea ar zice: „Fiindcă nu sînt ochi, nu sînt din trup” - nu este pentru aceasta din trup?
17. Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul?
18. Acum dar Dumnezeu a pus mădulele în trup, pe fiecare așa cum a voit El.
19. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?
20. Fapt este că sînt mai multe mădule, dar un singur trup.
21. Ochiul nu poate zice mîinii: „N’am trebuință de tine”; nici capul nu poate zice picioarelor: „N’am trebuință de voi.”
22. Ba mai mult, mădulele trupului, cari par mai slabe, sînt de neapărată trebuință.
23. Și părțile trupului, cari par vrednice de mai puțină cinste, le îmbrăcăm cu mai multă podoabă. Așa că părțile mai puțin frumoase ale trupului nostru capătă mai multă frumusețe,
24. pe cînd cele frumoase n’au nevoie să fie împodobite. Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel ca să dea mai multă cinste mădulelor lipsite de cinste:
25. pentru ca să nu fie nici o desbinare în trup: ci mădulele să îngrijească deopotrivă unele de altele.
26. Și dacă suferă un mădular, toate mădulele sufăr împreună cu el; dacă este prețuit un mădular, toate mădulele se bucură împreună cu el.
27. Voi sînteți trupul lui Hristos, și fiecare, în parte, mădulele lui.
28. Și Dumnezeu a rînduit în Biserică, întîi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, învățători; apoi, pe ceice au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cîrmuirilor, și vorbirii în felurite limbi.
29. Oare toți sînt apostoli? Toți sînt prooroci? Toți sînt învățători? Toți sînt făcători de minuni?
30. Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc?
31. Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespus mai bună.

13

1. Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n’ăș avea dragoste, sînt o aramă sunătoare sau un chimval zîngănit.
2. Și chiar dacă aș avea darul proorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încît să mut și munții, și n’ăș avea dragoste, nu sînt nimic.
3. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n’ăș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.
4. Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mîndrie,
5. nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mînie, nu se gîndește la rău,
6. nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr,
7. acopere totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.
8. Dragostea nu va pieri niciodată. Proorociile se vor sfîrși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfîrșit.
9. Căci cunoaștem în parte, și proorocim în parte;
10. dar cînd va veni ce este desăvîrșit, acest „în parte” se va sfîrși.
11. Cînd eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gîndeam ca un copil; cînd m’am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.
12. Acum, vedem ca într’o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.
13. Acum dar rămîn aceste trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

1. Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești, dar mai ales să proorociți.
2. În adevăr, cine vorbește în altă limbă, nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, și, cu duhul, el spune taine.
3. Cine proorocește, dimpotrivă, vorbește oamenilor, spre zidire, sfătuire și mîngîiere.
4. Cine vorbește în altă limbă, se zidește pe sine însuși; dar cine proorocește, zidește sufletește Biserica.
5. Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi, dar mai ales să proorociți. Cine proorocește, este mai mare decît cine vorbește în alte limbi; afară numai dacă tîlmăcește aceste limbi, pentruca să capete Biserica zidire sufletească.
6. În adevăr, fraților, de ce folos v' aș fi eu, dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi, și dacă cuvîntul meu nu v' ar aduce nici descoperire, nici cunoștință, nici proorocie, nici învățătură?
7. Chiar și lucrurile neînsuflețite, cari dau un sunet, fie un fluiet sau o alăută: dacă nu dau sunete deslușite, cine va cunoaște ce se cîntă cu fluietul sau cu alăuta?
8. Și dacă trîmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?
9. Tot așa și voi, dacă nu roștiți cu limba o vorbă înțeleasă, cum se va pricepe ce spuneți? Atunci parcă ați vorbi în vînt.
10. Sînt multe feluri de limbi în lume, totuș niciuna din ele nu este fără sunete înțelese.
11. Dar dacă nu cunosc înțelesul sunetului, voi fi un străin pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește, va fi un străin pentru mine.
12. Tot așa și voi, fiindcă rîvniți după daruri duhovnicești, să căutați să le aveți din belșug, în vederea zidirii sufletești a Bisericii.
13. De aceea, cine vorbește în altă limbă, să se roage să aibă și darul s' o tîlmăcească.
14. Fiindcă, dacă mă rog în altă limbă, duhul meu se roagă, dar mintea mea este fără rod.
15. Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cînta cu duhul, dar voi cînta și cu mintea.
16. Altmintrelea, dacă aduci mulțămiri cu duhul, cum va răspunde „Amin” la mulțămirile, pe cari le aduci tu, cel lipsit de daruri, cînd el nu știe ce spui?
17. Negreșit, tu mulțămesti lui Dumnezeu foarte frumos, dar celălalt nu rămîne zidit sufletește.
18. Mulțămesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în alte limbi mai mult decît voi toți.
19. Dar în Biserică, voiesc mai bine să spun cinci cuvinte înțelese, ca să învăț și pe alții, decît să spun zece mii de cuvinte în altă limbă.
20. Fraților, nu fiți copii la minte; ci, la răutate, fiți prunci; iar la minte, fiți oameni mari.
21. În Lege este scris: „Voi vorbi norodului acestuia prin altă limbă și prin buze străine; și nici așa nu Mă vor asculta, zice Domnul.”
22. Prin urmare, limbile sînt un semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși. Proorocia, dimpotrivă, este un semn nu pentru cei necredincioși, ci pentru cei credincioși.
23. Deci, dacă s' ar aduna toată Biserica la un loc, și toți ar vorbi în alte limbi, și ar intra și de cei fără daruri, sau necredincioși, n' ar zice ei că sînteți nebuni?
24. Dar dacă toți proorocesc, și intră vreun necredincios sau vreunul fără daruri, el este încredințat de toți, este judecat de toți.
25. Tainele inimii lui sînt descoperite, așa că va cădea cu fața la pămînt, se va închina lui Dumnezeu, și va mărturisi că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru.
26. Ce este de făcut atunci, fraților? Cînd vă adunați laolaltă, dacă unul din voi are o cîntare, altul o învățătură, altul o descoperire, altul o vorbă în altă limbă, altul o tîlmăcire, toate să se facă spre zidirea sufletească.
27. Dacă sînt unii, cari vorbesc în altă limbă, să vorbească numai cîte doi sau cel mult trei, fiecare la rînd: și unul să tîlmăcească.
28. Dacă nu este cine să tîlmăcească, să tacă în Biserică, și să-și vorbească numai lui însuși și lui Dumnezeu.
29. Cît despre prooroci, să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece.

30. Și dacă este făcută o descoperire unuia care șade jos, cel dintâi să tacă.
31. Fiindcă puteți să proorociți toți, dar unul după altul, pentruca toți să capete învățătură și toți să fie îmbărbătați.
32. Duhurile proorocilor sînt supuse proorocilor;
33. căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorînduiei, ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinților.
34. Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvîntul în ele, ci să fie supuse, cum zice și Legea.
35. Dacă voiesc să capete învățătură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbații lor acasă; căci este rușine pentru o femeie să vorbească în Biserică.
36. Ce? Dela voi a pornit Cuvîntul lui Dumnezeu? Sau numai pînă la voi a ajuns el?
37. Dacă crede cineva că este prooroc sau însuflat de Dumnezeu, să înțeleagă că ce vă scriu eu, este o poruncă a Domnului.
38. Și dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă!
39. Astfel, deci, fraților, rîvniți după proorocire, fără să împedecați vorbirea în alte limbi.
40. Dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rînduială.

15

1. Vă fac cunoscut, fraților Evanghelia, pe care v'am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas,
2. și prin care sînteți mîntuiți, dacă o țineți așa după cum v'am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.
3. V'am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi;
4. că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi;
5. și că S'a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece.
6. După aceea S'a arătat la peste cinci sute de frați deodată, dintre cari cei mai mulți sînt încă în viață, iar unii au adormit.
7. În urmă s'a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.
8. După ei toți, ca unei stîrpituri, mi s'a arătat și mie.
9. Căci eu sînt cel mai neînsemnat dintre apostoli; nu sînt vrednic să port numele de apostol, fiindcă am prigonit Biserica lui Dumnezeu.
10. Prin harul lui Dumnezeu sînt ce sînt. Și harul Lui față de mine n'a fost zădarnic; ba încă am lucrat mai mult decît toți: totuș nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în mine.
11. Astfel dar, ori eu, ori ei, noi așa propovăduim, și voi așa ați crezut.
12. Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi, că nu este o înviere a morților?
13. Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n'a înviat.
14. Și dacă n'a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zădarnică, și zădarnică este și credința voastră.
15. Ba încă noi sîntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă, am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, cînd nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază.
16. Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n'a înviat.
17. Și dacă n'a înviat Hristos, credința voastră este zădarnică, voi sînteți încă în păcatele voastre,
18. și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sînt pierduți.
19. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci sîntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii !
20. Dar acum, Hristos a înviat din morți, pîrga celor adormiți.
21. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.
22. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos;
23. dar fiecare la rîndul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sînt ai lui

Hristos.

24. În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpînire și orice putere.
25. Căci trebuie ca El să împărătească pînă va pune pe toți vrăjmașii supt picioarele Sale.
26. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea.
27. Dumnezeu, în adevăr, „a pus totul supt picioarele Lui”. Dar cînd zice că totul I-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce I-a supus totul.
28. Și cînd toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a supus toate lucrurile, pentruca Dumnezeu să fie totul în toți.
29. Altfel, ce ar face cei ce se botează pentru cei morți? Dacă nu înviază morții nicidecum, de ce se mai botează ei pentru cei morți?
30. Și de ce sîntem noi în primejdie în orice clipă?
31. În fiecare zi eu sînt în primejdie de moarte; atît este de adevărat lucrul acesta, fraților, cît este de adevărat că am de ce să mă laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru.
32. Dacă, vorbind în felul oamenilor, m'am luptat cu fiarele în Efes, care-mi este folosul? Dacă nu înviază morții, atunci „să mîncăm și să bem, căci mîne vom muri”.
33. Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune”.
34. Veniți-vă în fire, cum se cuvine, și nu păcătuiți! Căci sînt între voi unii, cari nu cunosc pe Dumnezeu: spre rușinea voastră o spun.
35. Dar va zice cineva: „Cum înviază morții? Și cu ce trup se vor întoarce?”
36. Nebun ce ești! Ce sameni tu, nu înviază, dacă nu moare mai întîi.
37. Și cînd sameni, sameni nu trupul care va fi, ci doar un grăunte, cum se întîmplă: fie de grîu, fie de altă sămîntă.
38. Apoi Dumnezeu îi dă un trup, după cum voiește; și fiecărei semințe îi dă un trup al ei.
39. Nu orice trup este la fel; ci altul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul păsărilor, altul al peștilor.
40. Tot așa, sînt trupuri cerești și trupuri pămîntești; dar alta este strălucirea trupurilor cerești, și alta a trupurilor pămîntești.
41. Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii, și alta este strălucirea stelelor; chiar o stea se deosebește în strălucire de altă stea.
42. Așa este și învierea morților. Trupul este sămănat în putrezire, și înviază în neputrezire;
43. este sămănat în ocară, și înviază în slavă; este sămănat în neputință, și înviază în putere.
44. Este sămănat trup firesc, și înviază trup duhovnicesc. Dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc.
45. De aceea este scris: „Omul dintîi Adam a fost făcut un suflet viu.” Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață.
46. Dar întîi vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este firesc; ce este duhovnicesc, vine pe urmă.
47. Omul dintîi este din pămînt, pămîntesc; omul al doilea este din cer.
48. Cum este cel pămîntesc, așa sînt și cei pămîntești; cum este Cel ceresc, așa sînt și cei cerești.
49. Și după cum am purtat chipul celui pămîntesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.
50. Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea și sîngele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.
51. Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,
52. într'o clipă, într'o clipeală din ochi, la cea din urmă trîmbiță. Trîmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.
53. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.
54. Cînd trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvîntul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință.
55. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”
56. Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea.

57. Dar mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!
58. De aceea, prea iubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zădarnică.

16

1. Cît privește strîngerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți și voi cum am rînduit Bisericii Galatiei.
2. În ziua dintîi a săptămîinii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după cîștigul lui, ca să nu se strîngă ajutoarele cînd voi veni eu.
3. Și cînd voi veni, voi trimite cu epistole pe cei ce îi veți socoti vrednici, ca să ducă darurile voastre la Ierusalim.
4. Dacă va face să mă duc și eu, vor merge cu mine.
5. La voi am să vin după ce voi trece prin Macedonia, căci prin Macedonia voi trece.
6. Poate mă voi opri pe la voi, sau poate chiar voi ierna la voi, ca apoi să mă însoțiți acolo unde voi avea să mă duc.
7. De data aceasta nu vreau să vă văd în treacăt, ci trag nădejde să mai rămîn cu voi cîtăva vreme, dacă va îngădui Domnul.
8. Voi mai rămînea totuș în Efes pînă la Cincizecime,
9. căci mi s'a deschis aici o ușă mare și largă, și sînt mulți protivnici.
10. Dacă sosește Timotei, aveți grijă să fie fără frică la voi; căci el este prins ca și mine la lucrul Domnului.
11. Nimeni dar să nu-l disprețuiască. Să-l petreceți în pace, ca să vină la mine, pentru că îl aștept cu frații.
12. Cît pentru fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi cu frații, dar n'a voit nicidecum să vină acum; va veni însă cînd va avea înlesnire.
13. Vegheați, fiți tari în credință, fiți oameni, întăriți-vă!
14. Tot ce faceți, să fie făcut cu dragoste!
15. Încă un îndemn, fraților. Cunoașteți casa lui Stefana; știți că ea este cel dintîi rod al Ahaiei, și că s'a pus cu totul în slujba sfinților.
16. Fiți și voi supuși unor astfel de oameni și fiecăruia care ajută la lucru și se ostenește.
17. Mă bucur de venirea lui Stefana, lui Fortunat și lui Ahaic; ei au împlinit ce lipsea din partea voastră,
18. căci mi-au răcorit duhul meu și al vostru. Să știți dar să prețuiți pe astfel de oameni.
19. Bisericile din Asia vă trimet sănătate. Acuila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor, vă trimet multă sănătate în Domnul.
20. Toți frații vă trimet sănătate. Spuneți-vă sănătate unii altora cu o sărutare sfîntă.
21. Urările de sănătate sînt scrise cu însăș mîna mea: Pavel.
22. Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema! „Maranata” (Domnul nostru vine!).
23. Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi.
24. Dragostea mea este cu voi cu toți în Hristos Isus. Amin.